NOORD-BRABANDER.

NOMMER 143. 'S BOSCH. DINGSDAG, 29 NOVEMBER 1831.

Nederlanden.

BESLUIT van den 23 november 1831, nopens de plaatsvervanging van leden van den 1sten ban der schutterijen, door leden van den 2den of 3den ban.

WIJ WILLEM, enz.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Het zal aan de leden van den 1sten ban der schutterijen, welke, tot den dienst bij de mobiele schutterijen reeds zijn of nader mogten worden opgeroepen, geoorloofd zijn, zich in gemelden dienst te doen vervangen, door zoodanige leden van de schutterij, in dezelfde gemeente, die, tijdens hunne primitive inlijving bij dezelve, reeds gehuwd of weduwenaars met kind of kinderen waren, en alzoo, krachtens art. 28 der wet van den 11 april 1827 (*Staatsblad*, n°. 17), tot den 2den of 3den ban van den landstorm behooren.

Art. 2. De plaatsvervangingen van dezen aard zullen, even als alle anderen bij de mobiele schutterijen, aan de goedkeuring van den gouverneur, geadsisteerd met twee leden van de gedeputeerde staten, worden onderworpen, en zullen op dezelve van toepassing zijn alle bepalingen, in art. 18 van ons besluit van den 4 october 1830 (*Staatsblad*, n°. 61) vervat, inzonderheid ook, dat de plaatsvervanger, bijaldien hij gehuwd is, ten genoege van voormelde commissie, zal moeten doen blijken, dat voor de behoefte van deszelfs huisgezin, gedurende den geheelen activen dienst, is gezorgd, en wijders alle bepalingen in ons besluit van den 29 november 1830 (*Staatsblad*, n°. 85) omschreven.

Art. 3. Hij, die een lid van den 2den of 3den ban der schutterij zijner gemeente tot plaatsvervanger zal hebben gesteld, neemt daardoor niet alleen op zich, alle, aan de geremplaceerden bij de mobiele schutterijen, bij art. 18 van ons besluit van den 1 october 1830 (*Staatsblad*, n°. 62), opgelegde verantwoordelijkheid, maar zal almede gehouden zijn, zoo lang zijn plaatsvervanger bij de mobiele schutterijen dient, alle schutterlijke diensten in de gemeente zelve, en zoo noodig buiten de gemeente, uit te oefenen, als waartoe zijn plaatsvervanger, bijaldien hij niet als zoodanig ware opgetreden, zou zijn verpligt geweest.

De departementen van binnenlandsche zaken en van oorlog zijn, ieder voor zooveel hetzelve aangaat, belast met de uitvoering dezes, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den 23 november des jaars 1831, van onze regering het achttiende.

(*Geteekend*) WILLEM.

'sHERTOGENBOSCH, 28 *November*.

Naar men verneemt heeft het Z. M. behaagd een verlof van tien dagen aan het leger toe te staan, zullende dit verlof telkens aan een zesde gedeelte alle tien dagen verleend worden.

— In de zitting van de tweede kamer der staten-generaal van vrijdag den 25 november, heeft de commissie tot de verzoekschriften over een aantal ingekomen stukken verslag gedaan, die meest tot de bij de kamer aanhangige begrootingswetten betrekkelijk waren, en ter griffie werden nedergelegd. Een verzoekschrift van eene zich noemende commissie, waarnemende de belangen der branderijen te Delfshaven, werd, als strijdig met art. 161 der grondwet, ter zijde gelegd.

— Bij het ontwerp van wet, wegens het heffen der benoodigde gelden, om gedurende het aanstaande jaar 1832 de buitengewone kosten te bestrijken, welke de wapening des lands, ten einde deszelfs eer en onafhankelijkheid te bewaren, gebiedend vordert, wordt op den voorgrond gesteld, dat eene belasting op de inkomsten en eigendommen, bij wijze van *don gratuit*, als daartoe het meest gepast is voorgekomen, doch dat het tevens raadzaam is geoordeeld, alvorens dezelve op te leggen, eene proeve te nemen, of en in hoe verre, door middel eener vrijwillige leening, in de behoefte zou kunnen worden voorzien, en om, bij het niet geheel gelukken van eenen dergelijken maatregel, aan den belastingschuldigen nog de gelegenheid te geven, zijn aandeel, tegen het genot van renten, alhoewel op min voordeelige voorwaarden, bij te dragen.

Te dien einde zal worden geopend eene inschrijving voor eene schuld, rentende 5 ten honderd, voor welke een tweede grootboek der werkelijke nationale schuld zal worden aangelegd, en waarvan de renten in april en october zullen worden uitbetaald, terwijl met het jaar 1834 zal worden overwogen, welk kapitaal daarvan zal kunnen worden geamortiseerd. Het nieuwe kapitaal werkelijke schuld zal de som van 138 millioenen niet mogen te boven gaan.

De bedoelde geldleening zal bestaan uit 69,000 aandeelen, elk van *f* 2,000; er zullen echter ook inschrijvingen worden aangenomen voor mindere sommen, als van *f* 1000, *f* 400, *f* 200 en *f* 100. Voor elk aandeel van *f* 2,000 zal worden opgebragt in gereed geld *f* 1600; — of *f* 800, met een kapitaal van *f* 1000 obligatien van 5 pCt.; — of *f* 600, met een kapitaal van *f* 1000 schatkist-biljetten; — of *f* 650, met schuldbrieven van de 6 pCt. vrijwillige leening tot het kapitaal van *f* 1000; weshalve bij het welgelukken dezer leening, de genoemde effecten zouden zijn geconverteerd in 5 pCt. werkelijke schuld.

De fournissementen worden voorgesteld in vier gelijke termijnen; te weten met 1 februarij, 15 april, 15 julij en 15 october 1832. Bij de fournissementen zullen worden gegeven recepissen voor elken aan te zuiveren termijn van *f* 500, *f* 250, *f* 100, *f* 50 en *f* 25, welke recepissen regt geven tot het erlangen van de bedoelde 5 pCt. inschrijvingen, en dus kunnen worden verhandeld. Tevens zal aan de houders worden afgegeven een certificaat, op den naam des inschrijvers, die zij in gereed geld hebben gefourneerd.

Bij het niet geheel gelukken van deze inschrijving, zal het den Koning vrijstaan, eene nieuwe deelneming open te stellen edoch alsdan tegen fournissementen geheel in gereed geld en tot het volledig bedrag van het kapitaal der 5 pCt. werkelijke schuld en dus op min voordeelige voorwaarden dan in het eerste geval. Aan deze deelnemers zullen insgelijks worden uitgereikt recepissen en certificaten.

De in beide gevallen uit te reiken certificaten zullen kunnen strekken tot betaling van de sommen, welke de inschrijver, ingeval men zoude moeten overgaan tot eene verpligte heffing, bij wijze van *don gratuit*, zoude moeten opbrengen, terwijl van de som, op het certificaat uit te drukken, welke mogt bevonden worden, genoemd bedrag te boven gaan, zal worden te goed gedaan 10 ten honderd.

In geval de bedoelde inschrijvingen de gevorderde gelden niet mogten opleveren, zal men overgaan tot eene verpligte heffing op de inkomsten, en van drie ten honderd op de [illegible], bij wijze van *don gratuit*, te betalen maandelijks, van Maart tot december, in 10 gelijke termijnen.

De heffing op de inkomsten zal opklimmen van 2 tot 18 pCt., en wel 2 pCt. van *f* 300 tot *f* 500; 3 van *f* 500 tot *f* 800; 4 van *f* 800 tot *f* 1400; 5 van *f* 1400 tot *f* 2200; 6 van *f* 2200 tot *f* 3400; 7 van *f* 3400 tot *f* 5000; 8 van *f* 5000 tot *f* 7200; 9 van *f* 7200 tot *f* 10000; 10 van *f* 10000 tot *f* 14000; 11 van *f* 14000 tot *f* 20000; 12 van *f* 20000 tot *f* 30000; en alzoo opklimmende tot *f* 45,000, *f* 70,000, *f* 100,000, *f* 150,000, en *f* 200,000 en daar boven, van welke laatste inkomst 18 ten honderd zullen worden geheven.

Van deze belasting zullen zijn vrijgesteld degenen, welke minder dan *f* 300 inkomen hebben en eene mindere waarde dan *f* 500 bezitten; gestichten tot onderhoud van behoeftigen en *ad pios usus*; provinciale, plaatselijke, polder-, arm- en kerk-besturen, enz.; — alsmede lieden, welke zich, na het uitvaardigen der wet, hier te lande hebben nedergezet.

— De begrootings-voordragt voor 1832 is in de afdeelingen der kamer onderzocht en heeft er tot vele bedenkingen aanleiding gegeven. Er is nog op meerdere bezuinigingen aangedrongen en men geloofde niet, dat dezelve reeds tot de grens van het mogelijke waren gebragt. De voorgestelde bezuinigingen bestonden in verminderingen van uitgaven, in het afschaffen of intrekken van anderen, welke of noodzakelijk of mogelijk zijn geworden door de afscheuring van Belgie, en tot den lageren gang van ons rijk, waarvoor het zich echter geenszins behoeft te vernederen. Voorts heeft men mededeeling gevraagd van opgaven van de pensioen- en wachtgeld-trekkenden, van de nog in dienst zijnde Belgen, hetgeen men niet kon goedkeuren; van de werkelijk daargestelde of later in te voerene bezuinigingen, waardoor de jaarlijksche begrooting tot op 38 millioen gulden zou kunnen worden verminderd, hetgeen men echter nog een te hoog bedrag oordeelde. De suppressie van het syndicaat, de vereeniging van de beide departementen der eerediensten met dat van binnenlandsche zaken, de afschaffing der staats-secretarie en de vereeniging van de kanselarij der beide orden zijn weder voorstellen geweest, waarop algemeen is aangedrongen. In tijd van vrede zou men ook de vermindering, van de uitgaven voor het ministerie van oorlog tot beneden de 8 millioen hebben verlangd. Eindelijk heeft het voorstel van de kosten voor het de-

partement van de nationale nijverheid en de koloniën door het excedent der O. I. begrooting, te dekken, geen bijval gevonden, daar men wel kon goedkeuren, dat de som dier begrooting als een middel van inkomst zou worden opgenomen; maar niet dat daardoor alle toezigt op dat departement van wege de staten-generaal zou worden afgenomen.

— Men verneemt dat het gouvernement steeds werkzaam is om onze kusten in eenen geduchten staat van verdediging te stellen. De Helder, Hellevoetsluis, den Briel, Vlissingen en derzelfs forten worden bij voortduring van het noodige krijgsmaterieel voorzien en zullen, indien wij al eenen aanval van den zeekant te duchten hadden, voor dat het daartoe gunstige jaargetijde invalt, zich in zoodanige houding bevinden, dat men geenen aanval zal behoeven te schroomen.

— Men meldt uit Antwerpen, den 24 dezer het volgende: 'Ons *Journal* zegt, op het oogenblik de tijding ontvangen te hebben van een schrikkelijk ongeluk, dat een hollandsch jagt zou overkomen zijn, hetwelk 92 personen, soldaten, vrouwen en kinderen aan boord hebbende en van de citadel naar Amsterdam stevenende, op de Kemmer geheel en al, met al de personen, die zich aan boord bevonden, verongelukt zou zijn.

— Uit Venlo berigt men, dat men daar steeds voort gaat met de stad te versterken en zou die vesting in zulk eenen geduchten staat van tegenweer gebragt zijn, dat zij in staat zou wezen aan eene groote magt het hoofd te bieden.

— Te Londen is eene koperen medaille geslagen en in omloop gebragt, waarop de beeltenis van een kind staat, met het omschrift, *Hendrik V*, koning van Frankrijk. Op de keerzijde staan twee scepters onder ééne kroon. Het jaartal is 1830, den 2 aug.

— De jonge lord *Stuart*, oudste zoon van den graaf *Castle Stuart*, pair van Ierland, heeft na zes jaren op studie geweest te zijn, verklaard tot de roomsch-katholijke Kerk over te gaan: zijne bekeering heeft eenen zeer sterken indruk in Ierland gemaakt; op den dag dat hij voor het eerst in het openbaar de H. Mis-offerbande in eene geringe dorps-kapel wilde bijwonen, was de aandrang van den eenvoudigen landbewoner zoo groot, dat men voor het nitеendrukken van het gebouw beducht was, zoodat men genoodzaakt was die plegtigheid uit te stellen, en voor den jongen lord in een afgezonderd vertrek de H. Misse te lezen.

— Sedert eenige dagen is de Rijn bij Keulen plotseling van 5 voet 2 duim tot 20 voet gerezen. Vele ongelukken hebben daardoor plaats gehad. Te Bonn is een groote molen, welke aan den oever der rivier lag, weggespoeld. Te Remagen, Welmich en Boppard zijn verscheiden menschen verdronken. Daar er veel sneeuw is gevallen, vreest men voor grootere onheilen. Ten gevolge van den bovenlandschen was, is de Waal ook sterk gestegen; den 22 stond het water te Nijmegen 3 el 58 duim; den 23, 4 el; den 24, 5 el 7 duim en den 25 reeds bijna 6 ellen.

Men verneemd dat de Maas en Waal te Grave en Nijmegen thans vallende zijn, doch alhier is de rivier de Dieze nog wassende; dezelve teekend heden middag aan de peil-schaal aan den boom 91 duim boven O; dus sedert zaturdag 26 duim gewassen.

Engeland.

LONDEN, 22 *November*.

PROCLAMATIE.

Van wege den Koning.

»Wij WILLEM, Koning.

»Aangezien het parlement is geprorogeerd tot dingsdag den 22 dezer maand november, maken met goedvinden van onzen bijzonderen raad bekend, en verklaren bij dezen, dat gezegden parlement op nieuw zal uitgesteld worden van gezegden 22 dezer maand november tot dingsdag den 6 december aanstaande, en hebben bevel gegeven aan onzen kanselier van dat gedeelte van ons vereenigd koningrijk, hetwelk Groot Brittanje genoemd wordt, om eene commissie in gereedheid te brengen, ten einde dit uitstel gevolg te doen hebben; wij verklaren daarenboven, met het bovenstaande goedvinden onzen wil en koninklijke bedoeling; dat gezegd parlement op bovengenoemde 6 december aanstaande zal bijeenkomen, en zitting houden om over onderscheidene dringende en belangrijke zaken bepalingen daar te stellen, terwijl de geestelijke en tijdelijke lords en de ridders, stedelingen en burgers, en de commissarissen der graafschappen en der vlekken van de kamer der gemeenten, verzocht en des noods gelast worden, om zich dien ten gevolge op boven gezegden 6 december aanstaande te Westminster te doen vinden.

»Gegeven in ons hof, op het paleis van St. James, den 21 november 1831, het tweede jaar van onze regering.

» God behoede den Koning.»

Frankrijk.

PARIJS, 22 *November*.

Zie hier in haar geheel de door de kamer aangenomen wet op de verbanning der Bourbons (251 stemmen voor, 69 tegen):

Art. 1. De ex-Koning, *Karel X*, zijne nakomelingen, mannen en vrouwen van zijne nakomelingen, worden voor eeuwig van het fransch grondgebied verbannen. (Artikel van de commissie).

2. De in het vorig artikel genoemde personen, zullen in Frankrijk geen burgerregt kunnen genieten, noch aldaar eenig goed, eenige rente op pensioenen bezitten; zij kunnen er noch onder eenen bezwarenden, noch onder eenen kosteloozen titel iets verkrijgen.

3. De bij de twee voorgaande artikelen genoemde personen zijn gehouden om op eene definitieve wijze alle goederen, welke zij in Frankrijk bezitten, zonder uitzondering te verkoopen. Deze verkooping zal geschieden, wat de vrije goederen betreft, binnen zes maanden na de afkondiging der tegenwoordige wet; en wat al die goederen betreft, welke voor vereffening of discussie mogten vatbaar zijn, binnen zes maanden, te rekenen van het tijdstip, waarop de eigendom van dezelve onherroepelijk zal zijn vastgesteld.

De provisionele administratie over de goederen der oude dotatie van de kroon zal in het bezit blijven van de goederen, roerende en onroerende, door *Karel X* gedurende zijne regering verkregen, tot dat er omtrent de vereffening der oude burgerlijke lijstbepaling zal gemaakt zijn. (Additionele bepaling van den heer *de Schonen*.

4. Aan de schuldeischers van *Karel X* en zijne familie wordt het regt voorbehouden om zoodanige vervolgingen te beginnen en te eindigen als hun voegzaam zal voorkomen. (Amendement van den heer *Merilhou*).

5. Ingeval de verkooping binnen voorschreven tijd niet geschiedt, zal daartoe ter diligentie van de administratie der domeinen worden overgegaan; te weten: voor de meerderjarigen, volgens de administratieve vormen, en voor de minderjarigen voor de regtbanken, volgens de wijze in dergelijk geval gebruikelijk, maar zonder voorloopig advies van den familieraad. De verkooping zal vervolgd worden in den naam en voor rekening der eigenaars. (Amendement van den heer *Parant*)

6. De prijs van alle verkoopingen zal aan de regtbanken, eigenaars of schuldeischers worden ter hand gesteld, de regten van den staat, indien deze bestaan, insgelijks voorbehouden blijvende. (Artikel van de commissie)

7. De bepaling van art. 4 der wet van den 12 januarij 1816 betrekkelijk de bij art. 91 van het strafwetboek vastgestelde penaliteit, is en blijft afgeschaft. (Artikel van den heer *Ch. Comte*.)

— Bij gelegenheid dat bij de kamer der vertegenwoordigers te Parijs een verzoekschrift is binnengekomen strekkende om de stoffelijke overblijfsels van den maarschalk *Ney* naar het pantheon te doen overbrengen; is niet verzuimd geworden om de deugden en het gedrag van dien maarschalk hemelhoog te verheffen, en hem als een slagtoffer van vervolgzucht af te schilderen, even als of het geene misdaad is, zijnen eed te verbreken en tegen zijnen wettigensouverein in opstand te komen en de wapenen te voeren.

Men heeft tevens opgemerkt, dat vele personen, die thans in hooge betrekkingen bij het fransche gouvernement staan, niet vreemd zijn aan den maarschalk *Ney* in der tijd.

De ordonnantie van den 24 julij 1815, waarbij *Ney* verklaard is, geen lid van de kamer der pairs meer te zijn, is door *de Talleyrand* geteekend; de order tot het arresteren van *Ney*, *Labidoyère* en *Lefebvre Mouton* is door *Fouché* uitgevaardigd. De prins *Talleyrand*, de maarschalk *Gouvion-Saint-Cyr*, de baron *Louis*, de hertog *Richelieu*, *Touché*, *Pasquier* en *Jaucourt*, waren ministers, toen *Ney* gearresteerd is; *Molé* was directeur generaal van de wegen en wateren, *Decazes* prefect van politie enz.

Toen de maarschalk *Ney* gevonnisd is, was *Barbé-Marbois* groot-zegelbewaarder, en de acte van beschuldiging is door *de Richelieu*, *Darbé-Marbois*, *Decazes* enz., onderteekend; *Guizot* was secretaris-generaal van den minister van justitie; *Berton de Vaux* die van het ministerie van politie; *Barantè* was directeur-generaal van de directe belastingen, en het was de heer *Séguier*, die met het opmaken der informatien belast was.

Zoodat eenige dezer heeren bij de nadere discussien over deze zaak, het nog al moeijelijk zal vallen, hun gehouden gedrag van dien tijd te verdedigen.

— Uit Dresden wordt onder dagteekening van den 12 gemeld, dat de *cholera morbus* in het koningrijk Saxen zich vertoond had en zulks officieel aan het gouvernement was bekend gemaakt geworden.

— Z. M. de Koning heeft eene geheele en volledige amnistie voor alle misdaden en wanbedrijven betrekkelijk het ontvangen der belastingen, die op den 25 september 1831 in het arrondissement Straatsburg gepleegd zijn, verleend; deze amnistie strekt zich uit zoo op de boeten, kosten als schade ten behoeve van den staat uitgesproken; de gevangenen zullen onverwijld worden losgelaten, terwijl de goederen, die nog voorhanden zijn, aan de eigenaars zullen worden terug gegeven.

— Al de pairs, welke zich op het Luxemburg heden bevonden, onderscheidden zich met de benoeming der nieuwe pairs;

men zeide de prins *de Moscowa* geweigerd had zitting te nemen; in de kamer der vertegenwoordigers daarentegen beweerde men, dat hij het pairschap had aangenomen.

PROTOCOL n°. 36, *der conferentie, gehouden den 20 augustus 1831, aan het ministerie van buitenlandsche zaken, te Londen.*

Tegenwoordig, de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland.

De gevolmagtigden der vijf hoven bijeen gekomen zijnde, zoo hebben die van Oostenrijk en Pruissen verklaard, gelast te zijn geworden, om ter kennis van de conferentie te brengen het hierbij gevoegde afschrift van eenen brief, welken de minister van buitenlandsche zaken van Belgie, onder dagteekening van den 29 der vorige maand, aan den landgraaf van Hessen-Homburg, militairen gouverneur der vesting Luxemburg, gezonden heeft, alsmede de vertaling van een besluit der Duitsche Bondsvergadering, waartoe de mededeeling van dat stuk aanleiding gegeven heeft.

De bondsvergadering, de roeping hebbende om voor de onschendbaarheid des grondgebieds van Duitschland, en bij gevolg voor die van elken staat des bondgenootschaps, te waken, heeft geenerlei acht kunnen slaan op de kennisgeving, waarbij een vreemd minister inbreuk gemaakt heeft op regten, welke de Bondsvergadering, wel verre van ze te willen opgeven, in derzelver geheel erkent, welke zij voornemens is te handhaven en te doen eerbiedigen, en waarin zij zelfs geene wijziging zal toelaten, indien niet vooraf hare toestemming en die van den groot-hertog van Luxemburg daartoe verkregen is.

Van den anderen kant is de Duitsche Bond-vergadering, vol vertrouwen op de handelwijze der conferentie van Londen, overtuigd, dat zij bij de vijf Mogendheden, welke aldaar vertegenwoordigd worden, altijd de noodige ondersteuning zal vinden, voor de handhaving van de regten des Bondsgenootschaps, en van die des groot-hertogs van Luxemburg en zijner bloedverwanten van vaders zijde.

De gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen — ofschoon dit vertrouwen volkomen geregtvaardigd achtende door alle de verklaringen der conferentie met opzigt tot het groot-hertogdom Luxemburg, verklaringen, welke de uitdrukkelijkste erkenning inhouden der regten van den Groot-Hertog en van het Bondgenootschap op gezegd gewest — vermeenen echter alhier de navolgende daadzaken te moeten herinneren:

1°. Dat, ten gevolge van eenen regtmatigen eerbied voor de regten van het Duitsche Bondgenootschap, de voorgestelde en tusschen Holland en Belgie tot stand gebragte wapenstilstand nooit tot het groot-hertogdom Luxemburg is uitgestrekt geworden;

2°. Dat de conferentie, bij derzelver 23ste protocol van 10 mei jl., voor een mogelijk geval de noodzakelijkheid erkend heeft der maatregelen, welke het Bondgenootschap alstoen met betrekking tot het groot-hertogdom moest nemen;

3°. Dat dit gevoelen geene wezenlijke verandering ondergaan heeft door het 24 protocol, alwaar, in de niet vervulde veronderstelling, dat de Belgen tot de akte van scheiding zouden toetreden, gehandeld werd over eene vrijwillige ruiling van Luxemburg tegen eene vergoeding, waarvan de Groot-Hertog en het Bondgenootschap het nut en de regtvaardigheid zouden ingezien hebben;

4°. Eindelijk, dat men zich bij het 3de der door de conferentie in haar protocol n°. 26, van 26 junij jl., voorgestelde artikelen, bepaald heeft tot het beloven der goede diensten van de vijf Hoven bij eene mogelijke onderhandeling, en dat het, zoolang die onderhandeling niet ten einde is gebragt, baarblijkelijk is, dat geene *in bezitneming* hoegenaamd van het groot-hertogdom Luxemburg door de belgische regering kan plaats hebben.

De gevolmagtigden van Frankrijk, Groot-Britannie en Rusland hebben, ten gevolge van deze verklaring, aangemerkt, dat zij met de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen van meening waren, dat de conferentie van Londen in alle hare acten de regten van den Koning der Nederlanden en van het Duitsche Bondgenootschap op het groot-hertogdom Luxemburg stiptelijk geëerbiedigd had; dat alle de onderhandelingen, welke met betrekking tot dat gewest in aanmerking waren gekomen, blijkens de protocollen der conferentie, onderhandelingen geweest waren, die met onderling goedvinden moesten plaats hebben; dat de conferentie ongetwijfeld zoude voortgaan met denzelfden eerbied aan den dag te leggen voor regten, welke zij plegtig erkend had; maar dat men zich onmogelijk konde ontveinzen, dat, zoo men niet, bij het vaststellen der eindelijke schikkingen tusschen Holland en Belgie, op de beste en geschikste middelen bedacht was, om in den tegenwoordigen staatkundigen toestand van het groot-hertogdom Luxemburg wijzigingen te brengen, voortvloeijende uit die, welke de toestand van het koningrijk der Nederlanden zelf ondergaan heeft, men met reden vreezen moest, dat men tusschen de regtstreeks daarbij belanghebbende partijen geene schikking tot stand zoude kunnen brengen, waarvan de dringende noodzakelijkheid zich meer en meer doet gevoelen, en dat de conferentie van Londen, aldus het doel harer bijeenkomst missende, er niet in zoude slagen, om de algemeene rust te bevestigen.

De gevolmagtigden van Frankrijk, Groot-Brittanje en Rusland hebben er bijgevoegd, dat zij reden hadden om te vooronderstellen, dat men ten aanzien van het groot-hertogdom Luxemburg eene wijze van schadeloosstelling zoude kunnen vinden, welke door Z. M. den Koning der Nederlanden zoude worden aangenomen, en dat zij, uit hoofde van deze omstandigheid en van de gewigtige bedenkingen, die zij zoo even ontwikkeld hadden, de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen moesten uitnoodigen, om ten spoedigste aan de Duitsche Bondsvergadering voor te stellen, hen van de noodige volmagten en voorschriften te voorzien, ten einde in de onderhandelingen te Londen alle vragen te behandelen en op te lossen, die tot het groot-hertogdom Luxemburg betrekking zullen hebben.

De gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen hebben beloofd deze aanvraag zonder het minste verwijl ter kennisse van de Duitsche Bondsvergadering te zullen brengen.

(Get.) *Esterhazy, Wessemberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Matuszewitz.*

BRIEF, onder dagteekening van den 29 july 1831, door den minister van buitenlandsche zaken van Belgie, gezonden aan den gouverneur der vesting Luxemburg.

Het is mij eene zeer aangename taak, ten gevolge der bevelen van Z. M. den Koning der Belgen, aan U. D. H. afschrift te kunnen toezenden van het besluit, waarbij het belgische congres de voorloopige vredes-voorwaarden heeft aangenomen, voorgesteld door HH. Excell. de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, te Londen in conferentie vereenigd.

Door de aanneming dezer voorstellen heeft de bezitneming van de provincie Luxemburg door de belgische regering opgehouden van eenen vijandigen aard te zijn. De vijf groote Mogendheden hebben, bij art 3, de verpligting op zich genomen om hare goede diensten te verleenen, opdat de tegenwoordige staat van zaken in het groot-hertogdom worde gehandhaafd, gedurende de nieuwe onderhandelingen, die geopend zullen worden, en aan Belgie het vreedzaam bezit dezer provincie moeten verzekeren.

Het is aan U. H. niet onbekend, dat de belgische grondwet de betrekkingen van Luxemburg tot het duitsche bondgenootschap geëerbiedigd heeft; bij de voorloopige vredes artikelen is ten overvloede bepaald, dat de vesting Luxemburg hare vrije gemeenschap met Duitschland zal behouden. De belgische regering hond het voor een punt van eer, deze bepalingen stiptelijk ten uitvoer te doen leggen, en zij zal te dien opzigte de ernstigste bevelen geven.

U. H. zal dus van de gelegenheid, welke de opgekomen verandering in de staatkundige betrekkigen van Belgie aan dezelve aanbiedt, kunnen gebruik maken, om het lot der ingezetenen van Luxemburg te verligten, welke, gedurende uw vijftienjarig verblijf in hun midden, uwe edele geaardheid en uwe menschlievende gevoelens hebben weten te waarderen. U. H. heeft te veel grootheid van ziel om door nuttelooze gestrengheid, en bij het uitzigt op zeer aanstaande eindelijke schikkingen, den toestand te verzwaren der Luxemburgers, die zich binnen de vesting ophouden, of aldaar hunne huisgezinnen en belangen hebben achter gelaten.

UITTREKSEL uit het protocol der vijf en twintigste zitting van de duitsche bonds-vergadering, van den 11 augustus 1831.

1°. Overwegende dat de bonds-vergadering noch van Z. M. den Koning der Nederlanden, in deszelfs hoedanigheid als groot-hertog van Luxemburg, noch van wege de conferentie van Londen eenige mededeelingen ontvangen heeft, welke de vraag, door de Belgen aan den gouverneur der vesting Luxemburg gedaan, zouden kunnen regtvaardigen; en dat zich alzoo geen grond hoegenaamd opdoet, om breedvoeriger over deze vraag te handelen, zoo wordt de gouverneur van gezegde vesting gelast, zich niet te laten overreden, om zijn gedrag ten aanzien der belgische overheden en onderdanen, in het minst te veranderen, welk gedrag door de besluiten der bonds-vergadering geregeld is, en om hetwelk te wijzigen er voor het tegenwoordige geene redenen bestaan.

2°. De gezantschappen van Oostenrijk en Pruissen worden verzocht om de vraag van het belgische bestuur, en het tegenwoordig besluit, door tusschenkomst hunner Hoven, ter kennis van de conferentie te brengen.

Gezegde gezantschappen worden uitgenoodigd om de conferentie te gelijker tijd te verwittigen, dat, ofschoon, volgens vermelding der openbare dagbladen, de goede diensten der conferentie zoo wel aan Z. M. den Koning der Nederlanden als aan het belgische bestuur zijn aangeboden geworden, om gedurende de onderhandelingen, die betrekkelijk het groot-hertogdom Luxemburg met het duitsche bondgenootschap zouden kunnen gevoerd worden, den tegenwoordigen staat van zaken in het groot-her-

togdom te handhaven, hetwelk tot het bondgenootschap behoort de bondsvergadering liefst niet in de noodzakelijkheid zoude wenschen gebragt te worden, om zich over een dergelijk aanbod uit te laten, te minder daar zij, noch door Z. M. den Koning der Nederlanden, noch door de conferentie van Londen daarvan is verwittigd geworden.

Voor het overige wil de bondsvergadering, vol vertrouwen op de bedoelingen der conferentie, gaarne gelooven, dat de regten van het duitsche bondgenootschap en van het huis van Nassau op het groothertogdom Luxemburg in den verderen loop der onderhandelingen stiptelijk gehandhaafd zullen worden, en dat er geene bepalingen zullen worden vastgesteld, waardoor de betrekkingen van het groot hertogdom, in het wezen of in den vorm, eenige verandering zouden kunnen ondergaan, zonder de toestemming van Z. M. den Koning der Nederlanden, als groothertog van Luxemburg, en van het Duitsche bondgenootschap.

Frankfort, 19 augustus 1831.

OPMERKINGEN EN GEDACHTEN VAN *ECKARTSHAUSEN.*

Codrus had zijn vaderland meer dan zich zelven lief; *Curtius* het welzijn van den staat meer dan zijn eigen leven; eenen edelaardigen vorst is het leven zijner onderdanen dierbaarder dan zijn eigen. Zulke karakters evenwel, zijn zeldzaam, en deze zeldzaamheid bewijst dat de meeste menschen tot het tegenovergestelde overhellen.

Gelukkiger kan een volk nooit zijn, dan wanneer een vorst slechts zulke lieden tot zijne vertrouwelingen kiest en tot ministers maakt, die hem het volk zelf zoude gegeven hebben, wanneer dit in deszelfs magt gestaan had.

Niets vereischt meer wijsheid en overleg dan dat doel te bepalen, hetwelk men den onderdanen ontnemen en dat, hetwelk men hun laten moet.

De Koning heeft de behoefte op den troon, gelijk de daglooner in zijne hut. Deze kan in het purper ellendig en de bedelaar in lompen gelukkig zijn.

Het hof is als een gebouw van marmer; ik wil zeggen: dat het uit harde zeer gepolijste lieden bestaat.

De bodem aan het hof is glad als ijs; men moet op denzelven ten uiterste behoedzaam gaan, wanneer men niet vallen wil.

Die aan het hof verkeert en zijnen Vorst en vaderland inderdaad bemint, dient denzelven uit liefde en geregtigheid; niet uit oogmerken, hoogmoed of belang.

Ik nam liever aan, eenen plompen, harden, ruwen mensch tot eenen teederen, gevoelvollen menschenvriend te herscheppen, dan eenen verdorven hovelingen, die gelijkenis heeft met een verknoeid standbeeld, hetwelk een leerjongen verbroddeld heeft en waaruit geen beeldhouwer meer in staat is eene regelmatige figuur te maken.

Die door rijkdom, goederen dezer wereld, eeretitels, ordelinten en hooge ambten waant groot te wezen, is waarlijk in het oog van weldenkenden klein.

Die man moet een groot hart hebben, die eene groote magt heeft en deze niet misbruikt, wanneer zijn hartstogt hem er toe noopt.

Dáár krakeelt een knaap om eene pop, ginds de man om een schitterenden staf; hier speelt de knaap voor soldaat, daar de man voor held, zonder dat hij het is. — Het is slechts naaping en vermomming.

Er bestaat bijna geene menschelijke daad, die niet dubbelzinnig wordt uitgelegd, en geene edele onderneming, die de boosheid niet weet te vergiftigen.

Aan mynheer den redacteur van den Noord-Brabander.

Mijnheer, Vriend der waarheid!

Er wordt tegenwoordig zoo menige traan van droefheid gestort; maar ik pleng een traan van vreugde. Dank dan u voor de waarheid, die gij zoo rondborstig aan den *pseudonymen* schrijver des briefs aan den *Noord-Brabander* hebt gezegd! Hulde aan onze ware overheid, die het wel met ons meent en geene driemaal honderd twee en veertig duizend getrouwe inwoners, achter eenen amsterdamschen courantier stelt, wiens eergevoel hij zoo grovelijk had aangerand en gekwetst.

Tracht men der drukpers in deze tijdsomstandigheden vooral, eene vredelievende wending te geven; dit strekt haar tot eer; doch deze leiding zal nooit of nimmer ten hinderpaal strekken aan de verdediging tegen vuilen laster en andere onregtvaardige aanrandingen. Te meer omdat wij ons niet dan bescheiden verdedigen en nooit *dens pro dente* vorderen. Dit regt te benemen zal nimmer de bedoeling onzer overheden zijn. Het zal dan dien *pseudonymen* schrijver, wel wat vreemd zijn voorgekomen, een zulk antwoord op zijne hoogst partijdige missive, te lezen; waarin men hem niet eenige teregtwijzing doet; maar eene geduchte *savonade* geeft, die hij verdient. Welke *manoeuvres*, heeft hij niet gebruikt om eenen brief in twee verschillende couranten in verschillende bewoordingen te doen drukken. Jammer dat de derde verloren is gegaan op die groote reis van hier naar Rotterdam of welligt op zijn retour! maar wat gaat er al niet verloren en hoe ligtelijk een brief! iedere vredelievende bedoeling schatten wij hoog; maar men moet geene geheele provincie achter eenen courantier van het *Amsterdamsche Handelsblad* stellen! of is het uit liefde voor eenen landgenoot?

De Noord-Brabanders, (ik hoop en twijfel er niet aan,) zullen op den weg, dien zij zijn ingeslagen, voortgaan, eendragtig onder elkander leven, hunne noordsche broeders in de dagbladen tot voorbeeld van kieschheid en verdraagzaamheid strekken en geen ander doel aan leggen als het heil des vaderlands en het geluk der inwoners!

Ik heb de eer enz.

S...., november 1831. Q. Q.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGING.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

ÁMSTERDAM, *den* 26 *November.*

			gebl.
NEDERL.	Werkel. Schuld. . . . à 2 1/2 pCt.	39 à 39 1/8	39 1/8
———	Uitgestelde schuld	7/8 à 1	31/32
———	Kansbiljetten . . . . f	15 à 15 1/4	15 1/4
———	Recepis, geldl. 1830, à 5 pCt.	77 1/4 à 77 3/4	77 3/4
———	Schatk. bilj., groote . » 6 »	90 à 91 1/2	91
———	Dito kleine à f 100 . » 6 »	91 à 91 1/2	
———	Dito, dito à » 50 . » 6 »	96 à 97	
———	Vrijwillige Geldleening » 6 »	85 1/4 à 86 1/4	86
———	Amortisatie-Syndikaat, » 4 1/2 »	64 1/4 à 66	64 3/4
———	Dito, dito » 3 1/2 »	52 1/4 à 53	53 1/4
———	Anticipatie billet. 1831. » 6 »	à	
———	Handel-Maatschappij . » 4 1/2 »	73 3/4 à 75	
FRANKRIJK.	Ins. op het gr. boek » 3 »	69 1/4 à 69 3/4	69 1/2
———	Certifikaten van dito . » 5 »	à	
RUSLAND	Bij *Hope* en C. . . . » 5 »	89 3/4 à 90 1/2	90 1/4
———	Bij dezelfde 1828 en 29 » » »	91 1/4 à 92	91 1/2
SPANJE.	Cert. van insch. gr. boek » » »	7 1/2 à 8	7 3/4
———	dezelfde te Amsterdam » » »	47 1/4 à 48 1/4	48
ENGELAND	geconsolideerde . . . » 3 »	82 1/2 à 83	82 3/4
NAPELS.	Certificaten	71 1/2 à 72	71 3/4

Te *'sHertogenbosch*, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.